

**Rvperti Ab-||batis Tvitiensis, Svmmi Disertissi=||miq[ue]
Theologi, sacris du[n]taxat literis omnia probantis, in XII.
prophetas mino-||res, Commentariorum Libri XXXII**

Rupert <von Deutz>

[Köln], M. D. XXVII.

VD16 B 3835

Prologvs Rvperti Abbatis Tvitiensis In Micheam Prophetam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71859](#)

COMMENT. RUPER. ABBA.

ut pote ciuitate magna. Nam cum esset ampla trium dierum itinere, non incredibile est tam in ea fuisse multitudinem, solummodo parvolorum & laetentium, qui (sicut iam dictum est) nullum dexteræ & sinistram suæ, quæ nam amplius ualeret, cœperant experimentum.

¶ Finis libri secundi & ultimi in Ionam prophetam.

PROLOGVS RUPERTI ABBATIS TVITIENSIS IN MICHEAM PROPHETAM,

Mat. ii

Icheas sextus in ordine duodecim prophetarū secundū nomen suū, quod interpretatur humilitas, in oculis suis fuisse humiliis credendus est. Mysterium nanc̄uenturi Christi filij dei, quod nō superbis, sed humiliis ab initio reuelatū fuit, iuxta quod ipsemē ore proprio pronuncians. Confiteor (inquit) pater dñe cceli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudēbus & reuelasti ea parvulis, ita huic reuelatū est, ut non solū quod uenturus uel nasciturus esset uerū etiam locū natuitatis eius p̄f̄sciret & pdiceret. Ait em̄: Et tu Bethlē Efrata, parvula es in milibus Iuda, ex te mihi egredietur, qui sit dominator in Israhel, & egressus eus ab initio à diebus æternitatis. Hoc de dominatore Christo, & de natuitatis eius loco dicitū se per hūc humiliē, nec superbī dubitare potuerū, qui Herodi sc̄iscitanti ab ipsis ubi Christus nascere, respondētes, in Bethlē Iudæ debere nasci, testimonio p̄senti usi sunt. ¶ Hoc planū cæteris prophetis hic accipisse uidet, ut locū quoq; designaret natuitatis eius p̄ter sanctum Dauid, qui magna cū afflictione & uigilijs atq; oratiōe se hoc ipm̄ quæfisse & inuenire cōmemorat cū dicit: Memēto dñe Dauid, & ois māsuetudinis eius, sicut iurauit dñs, uouit deo Iacob: si introiero in tabernaculū domus meæ, si ascēdero in lectū strati mei dero somnū oculis m.e.p.m.d: & r.t.m.d.i.l.d.t.i. His nanc̄ uerbis iuxta literālē sensu declarat se cū accepisset promissiones Christi de semine suo nascituri, locū quoq; sc̄ire uolisse ubi nascetur, & pro hoc desiderio nouisse q; nullā suo corpori requie indulget, n̄ prius desiderata rei noticiā cōsequeretur. Etenim dū protinus subiūgit, ecce audiuimus in Efrata, oratiōib; reuelatū esse clara uoce pronūciat natuitatē eius futurā in Bethlē ciuitate sua, quia uidelicet Efrata ipse est Bethlē. Quod ergo Dauid tāta cū instantia supplicanti reuelatū est, nō parua gratia percepit, & hic secundū nomē suū humiliis natus de Morali, quod interpretatur hæreditas, & erat uiculus haud grandis. Cuius uidelicet uocabulū mysteriū eidē nihilominus cōgruit, quēadmodū & cæteris oībus, quorū hæreditas ē uobū dñi, & dicere possunt cū Dauid: Hæreditate acquisiū testimonia tua in æternū, genitatio cordis mei sunt. Hic (ut iā dictū est) sextus sit in ordine duodecim prophetarū, nimis quasi in corde uoluminis profunda positus mysteria cōtinet, & in p̄scrutādo difficultas est.

Ge. 35

Rupri humis Psal. 118
litas i studio. ¶ Cū ergo & difficile sit, & temerariū possit iudicari, post magnorū studia patrū, noxēmos subseqūentes aliquid in hm̄oi profunditatibus scrutari, iā cestandū putaremus ab inētione scribēdi, sed talis interim mētis nostrā debilitas se se aperit, ut ex ipsius cōdēratione Psal. co. cōmoniti, illius recordemus uersiculi: Dormitauit aīa mea p̄tē tēdio, cōfirmā me in uerbi tuis. Tēdiū nāq; in ocio patimur uitæ p̄sentis, & quasi dormitando uīa faciūt uanis cogitationū phantasias, nec est aliud p̄tētē hm̄oi studiū, quod animi nostri statū cōfirmare possit, ut pote in opis atq; inertis secundū similitudinē serui, qui neq; quinq; talēta neḡ duo, sed unū tantū accepit. Vnū talentū est intellectus, quo nostra paruitas se se sentit esse mūneris & propterea fugiēndū sibi est exemplū serui nequam, qui fodiendo in terram talentum abscondit, & nullam saltem alicuius boni sermonis reportauit usuram. Qualitercung; autē p̄sens uitæ relevemus tēdium, consolem̄ exilium, & hæreditate acquiramus restitutia Christi filij dei in æternū, Illum ergo attendentes, qui omnibus seruis suis dicitur Nogiamini dum uenio, lucrum aliquod conquiramus, etiam de propheta isto.

Matt. 25.

Luc. 19

FINIS PROLOGI.

Vobis